

[Alfred Jensen.]

andre Forhold, saa vilde vi have været understøttet af Kontoret for særlige Anliggender, og vi vilde have faaet en Hjælp, svarende til den Løn, de tjente. Nu faar de efterladte ikke deres Mænd hjem, og de faar ikke engang Halvdelen af det, Mændene oppebar i Løn. Og det sker i en Tid, hvor man ser, at man tager helt anderledes paa Værnemagerne og Landsforræderne og Stikkerne, end man gjorde i Befrielsens første Uger. Vi hører saaledes af Koefoed-Jensens Mund, Koefoed-Jensen, der er Formand i Foreningen af 6. Maj 1945, at det er lykkedes at faa lukket op for de spærrede Konti, saa Værnemagerne kan faa 500 Kr. om Maa-neden til at leve af — 500 Kr. af de Penge, som er tjent ved Landets Ulykke! — og det er vel rigtigt, naar man siger, at de Penge, som staaar paa de spærrede Konti, rettelig hører Samfundet til. Hvorfor være saa storladen, naar det gælder Værnemagerne, og saa karrig, naar det gælder dem, der virkelig har maattet ofre, for at Landet kunde faa sin Frihed og Anerkendelse tilbage?

Der blev i Trontalen lovet Afstraffelse for og dermed ogsaa underforstaaet Forbud mod nazistisk Virksomhed. Dette Forbud har vi aldrig faaet. Der er ikke ud over Interneringerne gjort noget som helst for at hindre den nazistiske Agitation. Tværtimod kan man sige, at der er frit Slag for dem, der ønsker at fortsætte den Politik, der førtes under Besættelsen. Det var Oppositionen i Landstinget med Hr. Rytter i Spidsen, der brød Isen for disse Personer, og de var ikke sene til at benytte sig af Lejligheden. De arbejdede energisk. Man saa saaledes, at L. S. holdt store Protestmøder mod Frihedsbevægelsen med Krav om Løsladelse af Knud Bach og Krav om Arrestation af Frihedsraadet. Det var netop i den Periode, hvor vi havde regnet med, at der skulde være Forbud mod nazistisk landsforræderisk Virksomhed. Her kommer Fortalerne for disse Landsforrædere og kræver Løsladelser, og dem, der kæmpede for Landets Frihed, dem, der virkelig skaffede Landet Anerkendelse udadtil, dem kræver man arresteret! Der blev ikke skredet ind over for L. S.-Virksomheden. Først den Dag, da Folket i Nordjylland tog sig for at sætte disse Mennesker paa Plads, standsede Kampagnen, i hvert Fald udadtil, over for Offentligheden.

Vi har en anden Organisation, som ogsaa arbejder. Det er 6. Maj-Foreningen. Den har ganske vist ikke optraadt slet saa dristigt som L. S., men det betyder ikke, at den ikke er lige saa slem, ja, faktisk

værre. Naar den har optraadt saa for-sigtigt, som den har, skyldes det vel, at den har den højtærede Statsminister som Raad-giver. Det er i hvert Fald det, man har faaet ud af baade Koefoed-Jensens Tale i Aarhus og Statsministerens Udtalelser, at han har været Konsulent for denne Forening af Landsforrædere, baade da han var Inden-rigsminister, og efter at han er blevet Statsminister. Det er jo en ejendommelig Virksomhed, en dobbelt Virksomhed, vil jeg sige, at den nuværende Statsminister sad i Samlingsregeringen som Inden-rigsminister og var med til at behandle de Lov-forslag, som skulde vedtages mod disse nazistiske Kræfter, og samtidig sad og raa-dede dem til at fortsætte deres Virksomhed for at undgaa Straf, men anbefalede dem at gaa stille med Dørene!

Nu forsøger den højtærede Statsmini-ster at dække sig bag Hensynet til de Kvin-der og Børn, som led Nød, fordi deres Paa-rørende var arresteret. Der er aldeles ingen Grund til at udfolde nogen særlig Aktivitet for disse Kvinder og Børn. Vi har her i Danmark en Sociallovgivning, som hjemler disse Mennesker Ret til den Hjælp, de har Brug for, og det mest rimelige maa vel være, at de paagældende henvender sig der lige-som andre. Jeg skal være den første til at indrømme, at det, der ydes gennem Social-kontorerne, er for smaat, men naar man kan være bekendt at henvise syge og arbejdsløse til at leve af Socialkontorerne, saa maa man vel ogsaa kunne gøre det samme ved Landsforrædernes Paarørende.

Nej, 6. Maj-Foreningen har absolut ingen Berettigelse som Værn for Kvinder og Børn, og det er da heller ikke dens For-maal. Dens Formaal er at arbejde politisk. Dens Blad taler jo ogsaa om Kampen mod Systemet, og der er en Opfordring til de tidligere nazistiske Medlemmer om endelig at melde sig, for det gælder mere nu end nogen Sinde om at vise, at man er baade national og social. En saadan Organisation kan efter vor Formening ikke tolereres. Nu, hvor man har slaaet Fascismen eller, om man vil, Nazismen ned som Statsmagt, maa man ogsaa sørge for, at den nazistiske Lære og de nazistiske Organisationer bliver likvideret. Derfor burde 6. Maj-Foreningen ikke have Lov til at eksistere, og jeg gaar ud fra, at det Krav om Forbud mod Organisationen, der er rejst, vil være saa stærke, at den Undersøgelse, der nu indledes, slutter med, at den bliver forbudt.

Paa Linie med denne 6. Maj-Forenings Virksomhed er ogsaa, om end ikke saa ondartet, de Krav, der fra forskellig Side